

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/43/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010534
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818010534.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. mája 2019 prejednal odvolanie obžalovaného

G. T.,

nar. X.X.XXXX v J., okres G., trvale bytom Y., C. cesta XXXX/XX, okres G., na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/103/2018 zo dňa 10. decembra 2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietajú, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný G. T. uznaný vinný z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože dňa 04. decembra 2017 v presne nezistenom čase od 19.00 hodiny do 21.00 hodiny v Pivárni „KONZUM“ na ulici Morovnianska cesta v Handlovej, po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol poškodeného O. W. tak, že ho udrel rukou zovretou v päsť do oblasti tváre, v dôsledku čoho tento spadol na chrbát na zem, kde ho obžalovaný ešte udrel štyrikrát rukou zovretou v päsť do oblasti tváre, čím mu spôsobil zranenia - dvojitú zlomeninu sánky: vpravo v oblasti vzostupného ramena sánky a vľavo na tele sánky, ktoré si vyžiadali liečenie, počas ktorého bol po dobu 50 dní závažne ovplyvnený obvyklý spôsob jeho života.

Bol za to odsúdený podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. s použitím §§ 37 písm. h), 38 ods. 4, 41 ods. 1, 51 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody s probačným dohľadom na 3 roky, výkon ktorého trestu mu bol podľa §§ 49 ods. 1 písm. a), 51 ods. 2 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze počas plynutia skúšobnej doby podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodené Všeobecná zdravotná poisťovňa, Bratislava a Sociálna poisťovňa, pobočka Prievidza s uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázané na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný G. T. prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine. Obhajca namietal skutkové zistenia súdu prvého stupňa najmä v tom, že by obžalovaný poškodeného fyzicky napadol úderom päšťou do tváre a po jeho páde na zem ešte takto 4-krát päšťou uderil poškodeného do tváre. Obhajca namietal, že obžalovaný sa len bránil fyzickému útoku poškodeného (útočil úderom päšťou), voči čomu sa len inštinktívne bránil úderom dlaňou (nie päšťou) tak, že ho prudko odstrčil. Zlomeninu sánky týmto poškodenému spôsobiť nemohol, teda poškodený zranenie utrpel inde. Medzi incidentom a návštevou lekára uplynulo viac ako 12 hodín, pričom ak by mal obžalovaný opakovane udierať poškodeného päšťou do tváre, tieto údery by zanechali stopy na jeho tvári, ktoré však v lekárskech nálezoch zistené nie sú. V ďalších dôvodoch odvolania obhajca podrobne odôvodňoval svoj právny názor v tom, že v konaní obžalovaného išlo o nutnú obranu podľa § 25 Tr. zák., čím je naplnená okolnosť vylučujúca protiprávnosť konania obžalovaného. Obhajca navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. s tým, aby bol obžalovaný podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodený.

V písomnom doplnení dôvodov odvolania obhajca poukázal tiež na to, že o špekulatívnom a nepravdivom trestnom oznámení poškodeného svedčí, že toto podal viac ako po 3 týždňoch, kedy zrejme zistil, že by musel svoje ošetrenie platiť. Ďalej obhajca uviedol, že obžalovaný s priateľmi konflikt nevyvolal, práve naopak, poškodený pod vplyvom alkoholu sa choval agresívne.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obhajca nad rámec dôvodov odvolania namietal jednostrannosť hodnotenia dôkazov zo strany súdu prvého stupňa, ktorý nevysvetlil, prečo neverí výpovedi obžalovaného a ďalších troch svedkov svedčiacich v jeho prospech. Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol na verejnom zasadnutí odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

K námietkam týkajúcich sa zisteného skutkového stavu v odvolaní obžalovaného, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Z podrobného písomného odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa nevyplýva, že by súd jednostranne hodnotil dôkazy len v neprospech obžalovaného, resp. že by nevysvetlil, prečo neuveril obžalovanému a svedkom D. P., O. D. a S. G.. Predovšetkým je potrebné uviesť, že svedkovia, ktorí boli v predmetnej pivárni spolu s obžalovaným, sami svojimi výpoveďami v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní spochybnili svoju vierohodnosť (okrem prihliadnutia k priateľskému vzťahu k obžalovanému), keď v prípravnom konaní uviedli, že obžalovaný poškodeného uderil a na hlavnom pojednávaní už uviedli, že len odstrčením obžalovaný reagoval na útok rukou poškodeného. Títo tiež uvádzali, že obžalovaný vypité nemal, poškodenému netiekla krv a poškodený v pivárni zostal aj po odchode obžalovaného.

Svedkyňa L. D. (barmanka v predmetnej pivárni) bez preukázateľného vzťahu ako k obžalovanému, tak aj poškodenému vypovedala o tom, že pri barovom stole zaregistrovala konflikt medzi obžalovaným, poškodeným a D. P.. Videla krv, ktorá tiekla poškodenému z pier, podľa nej boli všetci zainteresovaní pod vplyvom alkoholu a z pivárne ako prvý odišiel poškodený.

Zmenené výpovede svedkov ako aj obsah výpovede vyššie uvedenej nezaujatej svedkyne potom umožňoval urobiť záver súdu prvého stupňa o nevierohodnosti výpovedí vyššie uvedených troch svedkov, ktorí na hlavnom pojednávaní vypovedali v prospech obžalovaného. K tomu súd prvého stupňa taktiež správne vyslovil úvahu o tom, že prečo by inak svedok P. išiel k obžalovanému a poškodenému odvádzať obžalovaného preč, ak sa tam nemalo nič „diať“.

Senát odvolacieho súdu sa nestotožnil ani s námietkami obhajcu o oneskorenom lekárskom ošetrení poškodeného, resp. účelovosti jeho trestného oznámenia. Poškodený vo svojej výpovedi vysvetlil, že večer si ľahol spať a až ráno okolo 10.00 hod., keď sa zobudil, nevedel rozprávať, bol opuchnutý, a

preto išiel na ošetrovanie k lekárovi, kde mu zistil dvojitú fraktúru spodnej sánky. Toto potvrdila aj matka poškodeného svedkyňa C. W.. Bolo pritom vecou poškodeného, či vôbec podá trestné oznámenie na osobu, ktorá mu toto zranenie spôsobila. Senát odvolacieho súdu nevidí nič neobyklého, ak toto trestné oznámenie mal podať až po tom, keď zistil, že bude musieť sám hradiť „náklady“ svojho ošetrovania a liečenia za zranenie, ktoré mu spôsobila iná osoba.

Súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, vrátane opakovaných úderov päťou obžalovaného do hlavy poškodeného, nie je spochybnený ani tým, že v lekárskejších správach a nálezoch nie sú uvedené ďalšie zranenia na tvári poškodeného. Zranenie na pere poškodeného (tečúca krv) videla vyššie uvedená svedkyňa L. D., pričom navyše je len logické, že pri ošetrovaní na druhú deň po zranení bola pozornosť ošetrovujúcim lekárom venovaná opuchnutej tvári v dôsledku dvojitej zlomeniny spodnej sánky.

Z písomného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa ďalej vyplýva, že súd prvého stupňa sa pri právnej kvalifikácii konania obžalovaného zaoberal aj otázkou, či v danom prípade nejde o nutnú obranu podľa § 25 Tr. zák. Tu z pohľadu odôvodnenia odvolania obhajcom je potrebné síce uviesť, že obhajca správne poukázal na ustálenú súdnu prax pri aplikovaní zásad primeranosti a subsidiarity pri nutnej obrane. Týmto správnym právnym úvahám obhajcu však v prejednávanej veci nesvedčia skutkové zistenia. V tejto súvislosti súd prvého stupňa vychádzal zo správnej skutkovej úvahy: „... že nebolo preukázané, že by poškodený, resp. iná osoba nejakým spôsobom útočili na obžalovaného, naopak sám obžalovaný išiel riešiť spor tak, že sám išiel za poškodeným, pričom poškodený na obžalovaného žiadnym spôsobom neútočil...“.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa aj v tom, pokiaľ tento kvalifikoval konanie obžalovaného aj jednočinný súbeh vyššie uvedených prečinov ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože obžalovaný poškodenému úmyselne ublížil na zdraví, pričom týmto konaním mu spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a takýmto fyzickým napadnutím poškodeného sa dopustil verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti.

Preskúmaním výroku o treste odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu s probačným dohľadom, senát odvolacieho súdu zistil, že tento trest je primeraný, pričom bol uložený v súlade so zákonnými ustanoveniami uvedenými vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa. Na prevýchovu obžalovaného je postačujúce vplývať takto uloženým výchovným trestom.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.